

افغانستان آزاد - آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
بین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

Ideological

afgazad@gmail.com

مسائل ایڈنولوژیک

در ویش وردک
۲۰۱۷ مارچ ۱۱

دشیخ عبدالقدیر گیلانی (رضی اللہ تعالیٰ عنہ) وفاتنامہ

(أَلَا إِنَّ أُولَئِكَهُمْ لَا يَحْوِفُ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْرَثُونَ)

شیخ عبدالقدیر گیلانی (رضی الله تعالیٰ عنہ) دمومت پر وخت خپل زوی عبد الوهاب تھے داسی سفارش وکر: ای زویہ پر تنا لازم ہے کہ چی تقویٰ ولری اور دخداۓ عزوجل پہ طاعت اور عبادت کی زیارت و باری۔ نہ لہ چا و ویریزی اونہ ہم چاتے ہیلے اور امیدولری، توں بیم اور امید دی باید خداۓ تھے وی اوپس، خپلی توں غوبنٹی لہ خداۓ وغوارہ، پر تھے لہ خداۓ ہیچاتھے واقف نشی، توحید، توحید، تعلو اعمالو جمع توحید دی۔

پہ ہمدی حال کی بی وفرمایل: ہرکله کہ زرہ دتوحید صحت نہ ورسید، اور خداوی حب پہ هنگی کی خائی ونیو، نور ہیخ
شی پکی نہ پاتیری اونہ تری کوم شی رابھرکیری، زہ مغزیم اونہ پوستکی او باطن گرايم اونہ ظاہرین.

ززوی ته بی وویل: شالو خوا خالی کری، زه په ظاهره ستاسو سره یم، اوپه باطن غیرله ستاسو (له خدای سره)، زما اووسناسو تر منځ واتن له حُمکی تر آسمانه دی، ماله چاسره او خوک له ماسره مه پرتله (مقایسه) کوي.

همدارنگه بی و فرمایل: خوک چی زما خواته را حی ورته حای خوشی کری، دادرحمت مکان دی او دمحبت، هیچاباندی حای مه تنگوی.

وبيسي، زمونبر توبه دي ومنى.

اویبایی و فرمایل: زه کوم خه ته اعتمانکوم، نه ملک اونه ملک الموت ته، ای ملک الموت! زماله خوا لایشه، زما چاری پرته له تابل په غاړه اخیستي، پدی حال کې یو اسویلی وایست، او داهنځه ورڅه وچی مابنام بې د حق دیدارتله ولاړ.

دخدای په علم سره دخداي لورته ورگر خم!

خپل زوی عبدالجبارته یی وویل: آیا ته ویده یی اوکه ویبن؟ مره شی ترخو هونبیاری اوآکاهی ترلاسه کری.
زه(یوله مریدانو) یی خدمت ورغلام، تول زامن یی په حضورکی و، او عبدالعزیززوی یی کتابت کاوه، وفرمایل: کاغذ
عفیف ته ورکری چی هغه لیکل وکری، کاغذ می واخیست اودده په دستورمی وليکل: (**سیجعل الله بعد عسر يسرأ**)

حکم دتغییرور دی او علم ثابت دی، دخای حکم دده په اراده نسخ کیدای شی، ولی علم ثابت او دنسخ ور ندی، دخای علم نه نقط کیری.

دووزامنون عبدالرزاق او موسی خبرورکړی چې شیخ دموت په حال کې لاسونه پورته کړل او فرمایل یې: سلام اورحمت او دخای برکات دی پرتاسووی، توبه وباسی او دنیکانو لیکی ته داخل شی، او بیانی فرمایل: رفق او مدرا و لری، زه د لا اله الا الله له کلمی خخه مرسته اخلم، له هغه خدای نه چې حی دی او قیوم، او مرگ یې مقدسی ساحی ته لاره نلری، پاک او سپیخلی دی هغه خدای چې بزرگواردی او په تول خواک سره په خپلو بندکانوالاس بری، لا اله الا الله محمد الرسول الله!

او موسی خبرورکړ چې کله شیخ(رضی الله تعالی عنہ) غوبنتل چې د تغزر کلمه ووایبی(سبحان من تعزز) له اداء کولویی ناتوانه و، خوئلی یې هغه تکرار کړه، ترڅوچی یې بالاخره هغه صریح او په لون آواز اداء کړه، وروسته یې دری خلی الله ، الله وobil او پدی وخت کې یې برع آرام شو، ژبه یې په تالوپوری و چسپیده، او په دی توګه د حق دیداره لار، خدای دی له ده او مونږ تولو خخه راضی او سی.

خدای دله ده او زمونږتولو خخه راضی شی، او په خپلو الطفومودی سره جمع کړی(فی مقدصدق عندک مليک مقتدر) آمين.

وآخر الدعوانا ان الحمد لله رب العلمين، وصلوات الله على سيد الانبياء ومقدم الشفعاء محمد خير البريه، صلى الله عليه وعلى آله واصحابه اجمعين.

پیران پېره ، ای دستگیره! غوث الاعظمه ، ای معظمه! محیی الدینه، خراغ د دینه! عبدالقادره ، ای بختوره! شاه بغداده ، واوره فريياده! ای لویه حوانه ، پرالله گرانه، وکړه پرسانه! نفس او شيطان لری کړه له مانه! امت تباہ شو، ای سلطانه! غوبنتنه وکړه له رحمانه! زمونږ چاری کړی آسانه! لاس موئینګ کړی په سپین فرقانه، امت نور مکړی سرگردانه! منافقین ورک کړی دانه دانه!

غمگین چراباشم که محبوب سبحان است پېرمن صد بار اڳر ویران شوم او می کند تعمیر من